

Megjelent 1917. évi szeptember hó 21-én.

MAGY.

KIR.

SZABADALMI

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

71350. szám.

VIII/h. OSZTÁLY.

Kötélkapcsoló.

KLINGER HENRIK CÉG BUDAPESTEN.

A bejelentés napja 1916 október hó 16-ika.

A jelen találmány kötéلكapcsoló, mely igen könnyen kezelhető és mely főleg feszítőszerkezet gyanánt alkalmazható előnyösen oly szerelvényeknél, pl. sátraknál, amelyeknél nagy hosszkülönbségeket kell kiegyenlíteni.

A találmányt képező kötéلكapcsoló az ismert kötéلكapcsolóknak azon elvén alapszik, mely szerint a szorítóhatás a növekedő húzóerővel fokozódik, ez utóbbinak csökkenésével azonban maga is csökkent, sőt végre teljesen meg is szűnik.

Ily kötéلكapcsolót azonban sátraknál és hasonló szerelvényeknél nem lehet alkalmazni, mivel az atmoszférának behatása következtében a sátor ponyvája és egyéb részei megnyúlnak és így a kötelek a szorítókból kiesésznának.

A jelen találmányt képező kötéلكapcsoló, mely ezen hátrányokat beszünteti, az ismert kötéلكapcsolóktól eltérően rugóhatás alatt álló, szögemelyűk alakjában kiképezett szorítópfákkal bír.

A mellékelt rajzban a találmányt képező kötéلكapcsoló példaképpen egy foganatosítási alakjában van föltüntetve Az

1. ábra a kötéلكapcsolónak előlnézete. A

2. ábra oldalnézete.

Az (a) ágyazó lemezek egy hézagolásában (2. ábra) a (b) csapok körül forgathatóan a szögemelyűk alakjában kiképezett (c) szorítópfák vannak ágyazva (1. ábra), melyeknek rövidebb (d) karjaihoz az (e) húzóelem van erősítve, míg azoknak hosszabb (f) karjai rugóhatás alatt állanak. Ezen célból az (a) ágyazási lemez a (g) kötéلكnek átbecsátására szolgáló furattal ellátott (h) toldattal bír, melybe az (i) csapok vannak beerősítve, mely utóbbiak a (c) szorítópfáknak (f) karjaiban létesített (k) nyíláson (1. ábra) járnak át. Az (i) csapokra illesztett (l) spirális csavarok egyrészt a (h) toldathoz, másrészt az (f) karokhoz fekszenek és ezeket ekként kifelé szorítják, miáltal a kötéلك a szorítópfák között a kötéلك feszültségétől függetlenül rögzítetik.

A kötéلكapcsolónak működési módja a következő: Ha az (e) elemet meghúzzuk, a szorítópfák a föltüntetett nyílak irányában elfordulnak és a (g) köteleket annál jobban fogják meg, minél nagyobb a húzóerő; a szorítóhatást az (l) rugóknak a szorítópfák (f) karjaira való behatása még támogatja. Ha az atmoszférának hatása alatt a feszültség csökkenne

is, a kötél a kapesolóból ki nem csúszhatik, mert a rugóknak a szorítópofák karjaira való behatása alatt a kötél mindig rögzítve marad a pofák között. Ha a kötelet meg akarjuk eresztetni, csak az (f) karokat kell összenyomnunk.

A rugók szorító erejének szabályozása céljából bármely tetszőleges szerkezetet lehet alkalmazni; így az (i) csapoknak végét csavarmenetekkel lehet ellátni és ezekre csavaranyát fölcavarolni, mellyel a rugók feszereje szabályozható.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Kötélkapcsoló, jellemezve egy ágyazási lemeznek hézagolásában forgathatóan ágyazott, szögemelő alak-

jában kiképezett szorítópofák által.

2. Kötélkapcsoló, jellemezve a szorítóhatást támogató rugóknak hatása alatt álló szorítópofák által.
3. Kötélkapcsoló, jellemezve szögemelő alakjában kiképezett szorítópofák által, melyeknek hosszabb karjai között rugók vannak elrendezve oly célból, hogy a pofának összenyomása révén a kötelet teljesen el lehessen eresztetni.
4. Kötélkapcsoló, jellemezve azáltal, hogy a rugókat hordó csapoknak végei csavarmenetekkel vannak ellátva, melyeken egy csavaranya elállítható oly célból, hogy a rugók feszerejét szabályozni lehessen.

1 rajzlap melléklettel.)

Kötelkapcsoló.

KLINGER HENRIK CÉG BUDAPESTEN.

Fig. 1.

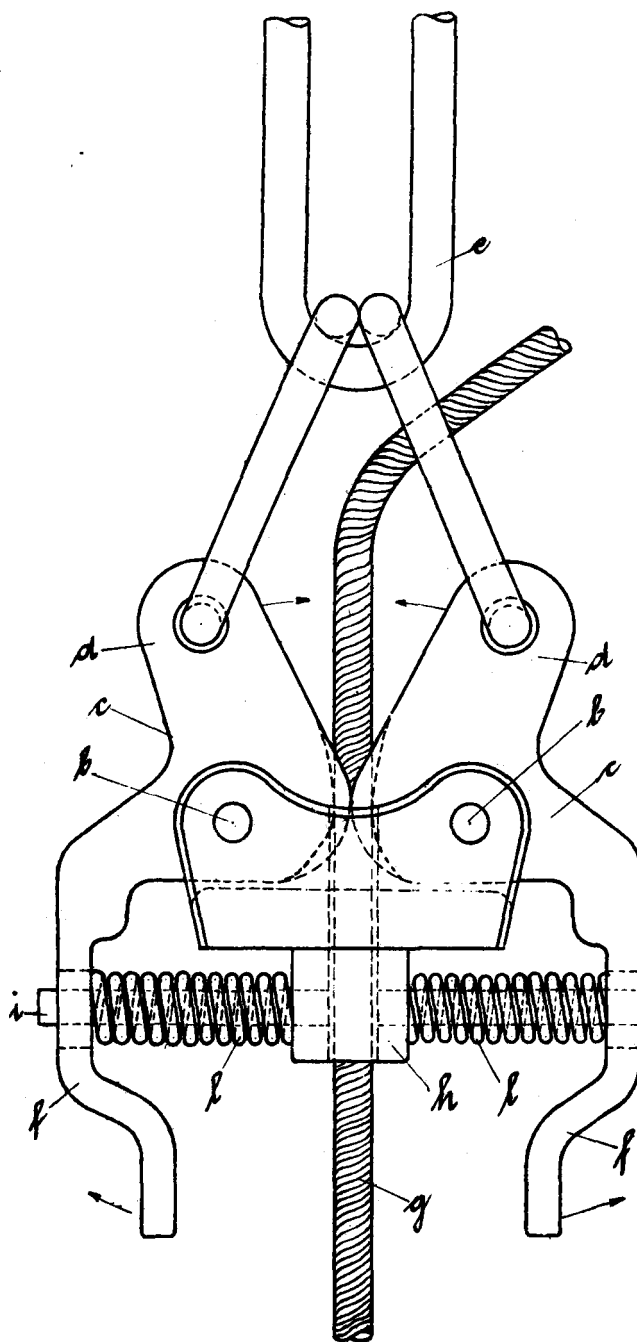

Fig. 2.

